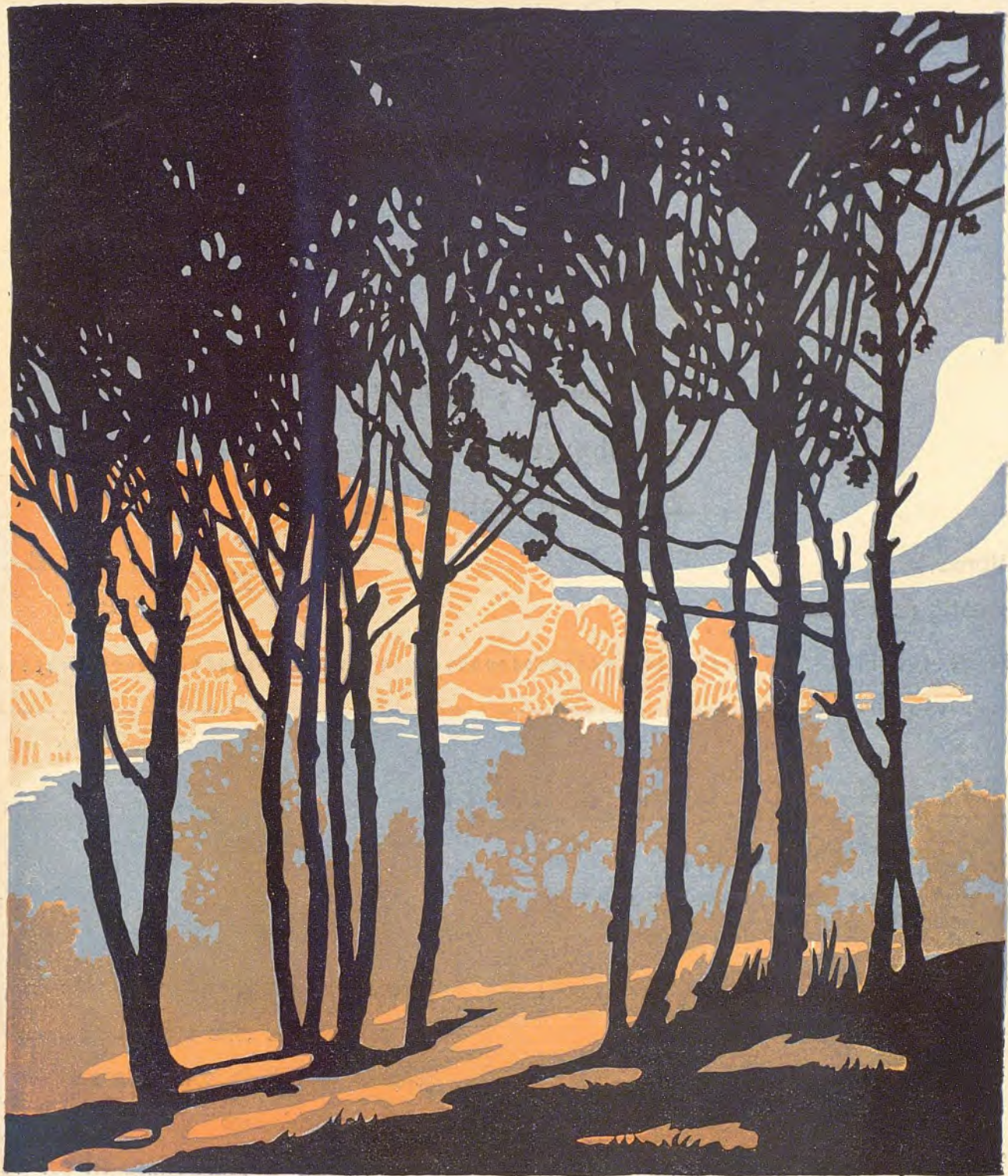

© J. ALVMA. S.

CATALUNYA GRAFICA

40 c.

Forn de Sant Jaume

Pastisseria : Confiteria

Bomboneria : Vins :

Licors i Kampanyes

Llibreteria, 4

Passeig de Gràcia, 7

Telèfons { 2441 B
4582

Udua de U. Guarro

Fàbrica de paper de tina

oe oe Fundada en el segle XVII

Proveïdora del paper segellat de les
Repúbliques de Xile i Argentina. oe
Papers de fil de totes classes. oe
Paper català. oe Paper d'Ofici.
Cartrolines. oe Cartrolines fil per a
naips. oe Paper per a edicions, etc.

Magatzem i despatx:

Granvia Laietana, 11

Barcelona

Catalunya Gràfica

AVÍS

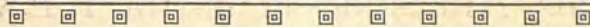
La subscripció és de 15 pessetes a l'any

Des de 1.er de Febrer costarà
✿ ✿ a l'any 18 pessetes ✿ ✿

Fora de Catalunya fixaran el preu
◊ els senyors corresponsals ◊

Els subscriptors tindran dret
als números extraordinaris

Col·legi de Sant Jordi

PRIMER EN SA CLASSE
FUNDAT L'ANY 1898

PER

EN FRANCISCO FLOS I CALCAT

CASP, 43, PRAL.

☞ (entre Bruch i Girona) ☞

Ensenyança racional i gradua-
da. Idiomes, Comerç, Cali-
grafia, Música, Solfeig, Gim-
nàsia sueca, rítmica i gràfica

PÀRVULS, ELEMENTALS I SUPERIORS

Llibreria Subirana

PORTAFERRISSA, 14
A PARTAT, 203
TELÉFON 1579 A

LLIBRES

Religiosos, Cientí-
fics, Literaris i d'Art de totes
classes i procedències - Secció de bi-
bliografia a disposició dels clients de la casa.
Gran assortit en objectes d'Art Reli-
giós - Per a regals: plomes
font de les millors
marques

B A R C E L O N A

NOVETATS EN PANYERIA

FÀBRIQUES A SABADELL I SANT GERVASI

CASA FUNDADA EN 1835

SUCCESSOR DE

Modesto Amar

Gèneres especials per a trajos d'Esports
Fabricació de bandes impermeabilitzades
marca «SANT JORDI», propies per a
turistes :: Llanetes per a banderes :: Ar-
ticles propis per a trajos de Chauffeurs

PLATERIA, 65

TELÉFON 2484 A

BARCELONA

Recomanem

als Amics de la nostra REVISTA que estiguin en condicions d'anunciar-hi no deixin de fer-ho, per quant així atorgaran sa cooperació a una obra patriòtica i de general cultura i alhora fruïran d'una difusió de la seva propaganda comercial que en pocs llocs assolirien millor.

Un anunci

Per a ésser bo
per a donar bon resultat
ha de tenir

Verdader interès

Excel·lent visualitat

Contínua permanència

Extensa circulació

Catalunya ▣ Gràfica ▣

Interessa a tots els Catalans i amics de Catalunya.

Els anuncis en la REVISTA insertats, gràcies a llur disposició, han de veure's contínuament.

La circulació de

Catalunya Gràfica

així com també el seu crescut tiratge, pot demostrar-se a tothom qui li interessi, amb els deguts justificants.

JAUME MERCADÉ
JOIER

Passeig de Gràcia, 46

Telèfon 1373 A

BARCELONA

BANC DE CATALUNYA

BARCELONA

CENTRAL: RAMBLA D'ESTUDIS, 4

AGÈNCIES: N.º 1 CREU COBERTA, 8
» 2 SANT ANDREU, 146
» 3 SALMERON, 111

Valors : Cupons : Banca : Canvi : Girs

TELÈFONS 2248 A i 3453 A

APARTAT DE CORREUS 568

TELEGRAMES i TELEFONEMES: CATALONIABANK

**Magatzem de papers
de totes classes**

de

Esteve Gispert

Duc de la Victòria, 6 Telèfon A 408

BARCELONA

PASTILLES GERMANES

✻ CUREN TOS I REFREDATS ✻

ANIS DEL TAUP

Sens dubte és el millor

Els cafès LA PORTORRIQUEÑA

Són els més fins i aromàtics
PLAÇA BONSUCCÉS i XUCLÀ, n.º 25

CURIOSITATS

EL SOL

És dels infinits estels que poblen l'espai el més pròxim a la terra, 152 milions de kilòmetres— quatre passes com si diguéssim— i també és el centre del nostre sistema planetari, ço fa que entre nosaltres el tinguem per un astre d'exceptional importància.

Al dir que el sol és centre dels planetes i dels satèl·lits, no vol dir que aquests apreciables subjectes vagin allí a pendre cafè, a jugar-hi i a parlar de política, com se podria mal entendre, res d'això, centre del sistema, equival a dir, que és l'eix al voltant del qual gira el món planetari, qui reb la llum del sol gratuïtament, hermós exemple que no han sapigut encara imitar en favor dels seus abonats les nostres companyies de gas i d'electricitat.

El sol no va al voltant ni al darrera de ningú, perquè gràcies a Déu està en bona posició que li permet no haver de menester dels demés; tot lo més que fa és donar voltes sobre d'ell mateix.

Els astres que giren al seu voltant, tot fent-ho a la vegada sobre els propis talons, reben el nom de planetes i són els principals: Mercuri, Venus, la Terra, Mars, Júpiter, Saturn, Urà i Neptú. Comptin i veuran que són vuit, però alguns astrònoms sospitant l'existència d'un nou planeta (Vulcà), diuen que són nou, però com compendran tot són vuits i nous, perquè al meu entendre aquí no hi ha més Vulcà que el de la Barceloneta.

Cada un d'aquests planetes té els seus satèl·lits, que giren així mateix assobre d'ells i al voltant del planeta respectiu. Aquests moviments, en llenguatge astronòmic, s'anomenen revolucions. El sol fa la revolució en 25 dies i 13 hores pròximament; la terra de revolucions ne fa dues: la pròpia, en 24 hores, i la que opera al voltant del sol en un any.

D'aquestes revolucions, les que's verifiquen al volt del medi principal s'anomenen e traslació, i les que operen sobre d'ells mateixos se designen ab el nom de rotació, de manera que tenim que tant el sol, com la terra, com la lluna, són uns perfectes rotatius, per més que no diuen embusteries.

El moviment aparent del sol va d'orient a ponent; surt per allà i s'amaga per aquí.

ANIS DEL TAUP

✻ El rei dels anissats ✻

MOBLES AMERICANS PER A DESPATX

Passeig de Sant Joan, n.º 76, taller

Els cafès LA PORTORRIQUEÑA

Són els més fins i aromàtics
PLAÇA BONSUCCÉS i XUCLÀ, n.º 25

ANIS DEL TAUP

JOSEP GERMÀ. ✻ Sabadell

Els cafès LA PORTORRIQUEÑA

Són els més fins i aromàtics
PLAÇA BONSUCCÉS i XUCLÀ, n.º 25

Articles i objectes per a Confiteries

Marca

SOL

JOSEP BERNABÉ

CASA FUNDADA L'ANY 1835

Comte de l'Assalt, 41 - Telèfon 1941 A

BARCELONA

FÀBRICA D'AMETLLES, GRAJEAS, CONFITS,
CARAMELS DELS ALPS i DE FANTA-
SIA, BOMBONS DE XACOLATA
i DELS TAN ANOMENATS
CARAMELS i
BOMBONS

Marca SOL

Es venen en les principals confiteries i colmados de tot Espanya

Industrial Bolsera, S. A.

Confecció de Bosses i de tota classe
d'Envoltoris de paper. - Fabricació
de Paperets, Serpentine, Boles de
Neu i altres articles per a Festes de
Carnaval. - Papers de totes classes.
Bosses berenar per als excursionistes,

Sant Pau, 83

Telèfon A 413

BARCELONA

**VIATGE
: SPORT :**

**TURISME
: ARMES :**

**Laplana
i Capdevila**

FERNANDO, 15

QUINTANA, 11

Barcelona

CATALUNYA GRÀFICA

REVISTA CATALANA D'INFORMACIÓ NACIONAL I ESTRANGERA

Sortirà els dies 10, 20 i 30 de cada mes

FUNDADOR I DIRECTOR: JOAN GUASCH I RIUS

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: LLIBRERIA PUIG I ALFONSO

Plaça Nova, 5. Telèfon: 4511 A.

NÚMERO ATRASSAT 60 CÈNTIMS

ANY I

BARCELONA 30 DE GENER DE 1922

NÚMERO 3

L'AJUNTAMENT DE BARCELONA

La proximitat de les eleccions municipals, que han de celebrar-se diumenge vinent, dia 5 de febrer, ens duu a l'avinentsa de fer algunes consideracions, ben simples i sense cap mica d'intenció política, al volt de la primera corporació popular de Barcelona, dedicant bona part d'aquest número a mostrar gràficament algunes — algunes només, i encara fragmentàriament — de les seves obres.

Molt s'ha parlat del nostre Ajuntament i molt se l'ha criticat, se l'ha blasmat, se l'ha volgut presentar com un focus d'ignomínia. Reconeixem en tots el dret a criticar i a censurar allò que sigui censurable; tenim prou robust el sentit de llibertat i de civisme per defensar i subratllar aquest dret en tots els ciutadans.

Però la cosa que reprovem nosaltres, i que ha de reprovar quisculla que sigui que tingui perfecta noció de la pròpia dignitat, és que «únicament» blasmes i maledicències siguin dedicats a l'Ajuntament; que sigui per sistema, per costum, per norma usual de malparlar-ne; que triomfi, per damunt de tot i sempre, aquell esperit mesquí, que no sap parlar d'altra cosa sinó és de «negocis bruts», d'«embutxament de diners», i altra fraseologia semblant, que ompli els llavis burletes, que no es guien més que per aquell adagi de «pensa mal i no erraràs».

La cosa que nosaltres reprovem és que «tot» l'Ajuntament sigui mesurat per un mateix raser; com si en tot poble, en tota col·lectivitat, en tota corporació, fins en tota família, no hi hagués sempre algun o alguns elements discòls, els quals no han d'ésser confosos amb els altres elements sans i de bona voluntat, de recte procedir i de justiciera conducta.

Cal fer una mica de reflexió sobre aquestes coses; car hem de tenir en compte que, bo i pensant que és damunt els altres, damunt el veí, que llencem el brossam, és en realitat damunt tots nosaltres, damunt nosaltres com a poble, com a ciutat de Barcelona, que estenem el títol d'ignomínia i de menyspreu. Es cert que l'Ajuntament cau

en errors: ¿qui és el mortal que se'n lliura? Es cert, desgraciadament, que hi ha, i hi ha hagut més de quatre elements indesitjables: ¿on no en trobem? Però també és cert que l'Ajuntament ha realitzat i realitza i té en projecte, per realitzar, grans i lloables i meritíssimes obres, que omplirien d'orgull — ens consta, i podríem fàcilment demostrar-ho i constatar-ho — les més famoses i preclares municipalitats del món, que moltes vegades assenyalem com a exemples a imitar.

Pensem, hem de pensar que l'Ajuntament és el nostre poble, la nostra ciutat, l'estimada gran Barcelona, cap i casal de Catalunya; que l'Ajuntament som nosaltres mateixos. ¿Perquè, doncs, tanta de pruija a omplir-nos de fang? ¿Qui és aquella persona de tan poc seny que es complagi només que a ensenyar les xacres inherents a tota humana condició, i servi un silenci incomprensible quant a les seves qualitats lloables i a les seves coses bones?

I pensem, encara, una altra cosa: que anant vinculat en l'Ajuntament el nom de Barcelona, i en Barcelona el nom de Catalunya, els enemics d'aquesta (que són molts i molt famolencs) se'n aprofiten i es valen de la nostra pròpia maledicència, irreflexiva, per escometre'ns, i avergonyir-nos, i befar-nos, i escarnir-nos: i aquesta escomesa, aquesta befa, aquesta vergonya, aquest escarni, contra Catalunya va. I en això si que hem d'estar-hi amatents, no cometem la turpitud d'ésser nosaltres mateixos qui entreguem a l'enemic les armes amb les quals ell preté ferir-nos de mort.

No hem creat aquesta revista per a fer política. Però nosaltres, que no venim a fer política, us diem: a votar! per Barcelona, per Catalunya: amb optimisme, amb valentia, amb consciència. Creiem que amb aquest crit formulem un imperatiu patriòtic, catalanesc. I a això, sí — valga'n's Déu! — a això sí que hem d'atenir-nos; perquè per això, precisament, hem vingut: per fer patriotisme, per fer catalanisme.

Catalunya, i avant! A votar!

EL SANT PARE BENET XV

En el Butlletí Oficial extraordinari d'aquest bisbat, publicat el 23 de gener, a primera pàgina hi ha la nova de la mort del Papa amb aquestes sentides paraules:

«Sa Santedat Benet, Papa XV, Summe Pontífex de l'Església Catòlica, Vicari de Jesucrist i Successor del Príncep dels Apòstols; Bisbe de Roma, Metropolità de la Província Romana, Primat d'Itàlia, Patriarca d'Occident, Sobirà i Administrador dels Béns i Dominis Temporals de la Santa Seu, lliurà ahir la seva ànima a Déu al Palau Apostòlic del Vaticà, als 67 anys de la seva edat i vuit de gloriós pontificat. Fills submisos de l'Església, preguem a Déu per la seva ànima, en esperit de caritat filial. (R. I. P.)»

Benet XV, abans Giacomo della Chiessa, nasqué a Pegli, prop de Gènova, el 21 de novembre de 1854, d'una de les famílies més distingides i més nobles de la Ligúria; essent els seus pares En Josep della Chiessa i Na Joana Miglioratti. Cursà els seus estudis en el Seminari i en el Liceu de Gènova, tan profitosament, que a l'edat juvenívola de 21 anys li era atorgat el grau acadèmic de doctor en Dret Civil en la susdita Universitat.

Volent seguir, per damunt de tot, l'impuls de la seva vocació a l'estat eclesiàstic, anà a Roma, i, entrant en el Col·legi Capranic, cursà els alts estudis a la Universitat Gregoriana, on obtingué, amb gran lluïment, els graus de Llicenciat i Doctor en Sagrada Teologia. El 21 de desembre de 1878, a l'edat de 24 anys, li fou conferit el sagrat Orde del Presbiterat.

Dotat de qualitats molt remarcables per a la diplomàcia, entrà molt aviat a l'Acadèmia de Nobles Eclesiàstics, essent admès, com a meritori, a la Secretaria de Negocis Eclesiàstics extraordinaris.

Quan el cardenal Rampolla, secretari de la susdita institució, fou nomenat Nunci de Sa Santedat a Espanya, se'n dugué com a secretari de la Nunciatura el jove i cultíssim sacerdot Della Chiessa, qui estigué quatre anys a Madrid (del 1883 al 1887), fins que monsenyor Rampolla fou creat Cardenal i fou nomenat per Sa Santedat Lleó XIII secretari d'Estat. Durant aquest temps aprengué la llengua castellana, la qual, de llavors ençà, parlava amb facilitat i escrivia amb correcció.

El cardenal Rampolla volgué retenir al seu costat el seu auxiliar predilecte, el qual fou cridat a Roma, on li fou confiat el càrrec importantíssim i molt delicat de substitut de la Secretaria d'Estat, el 23 d'abril de 1901, que exercí amb encert meravellosos durant els últims anys de Pontificat de Lleó XIII i primers de Pius X.

Tot seguit que s'esdevingué la vacant de l'arquebisbat de Bolònia, per defunció del cardenal Svampa, fou elegit per aquella Seu Monsenyor della Chiessa, efectuant-se l'elecció i consagració el 16 i el 23 de desembre de 1907, respectivament.

El zel i activitat meravelloses que havia mostrat a Roma, en la seva penosa i intensíssima tasca, com també en l'exer-

cici del seu ministeri, sacerdotal, resplendiren, encara amb major esclat, en la importantíssima diòcesi que li era confiada, pel qual motiu en Consistori de 25 de maig de 1914 fou creat cardenal de la Santa Romana Església, amb el títol dels Quatre Sants Màrtirs Coronats, entrant a formar part de les Congregacions del Concili i Cerimonial, fins que, en ocórrer la mort del Sobirà Pontífex Pius X, les mirades del Col·legi Cardenalici es giraren envers ell, i fou elevat al Suprem Pontificat el dia 3 de setembre de 1914.

Enlairat al Soli Pontificat en dies d'angoixa i d'intensa amargura per a l'Europa, el successor insigne de Pius X, de santa recordança, cenyia al front la Tiara de Pere, i amb el nom de Benet XV començà d'exercir son espiritual i altíssim ministeri sobre tots els pobles del món, la major part d'ells en guerra formidable, com no la conegueren els segles.

La primera paraula del Papa que avui plorem, el primer acte de la Santa Seu s'endregà a intervenir a favor de la pau.

La nació turca, en l'estandart de la qual hi ha marcada la històrica mitja lluna, ha volgut alçar en la seva capital, Constantinoble, un monument al Papa Benet XV el Benefactor de la Humanitat.

El Summe Pontífex que acaba de morir, va passar hores i dies in comptables de profunda angoixa, i el seu cor de Pare i Pastor universal dels fidels va sofrir pels que sofrien als camps de batalla i elevà al Cel les seves oracions pels milers d'ànimes que quotidianament passaven a l'eternitat, des d'aquells camps de la lluita sagnant.

Els diversos documents pontífexs dirigits a l'Església universal i la promulgació del vigent Codi de dret canònic, els nous Sants elevats a l'honor dels altars, la feliç represa de vida diplomàtica amb governs allunyats del Vaticà i aquest seu delicat i paternal afany de socórrer a la infància damnificada pels calamitosos desastres de la guerra, recorden els desvetllaments continus de l'immortal Papa Benet XV, mercè a les gestions del qual el Papat ha merescut universal homenatge d'admiració i agraïment, àdhuc dels pobles no catòlics.

Però el cor verament paternal de Benet XV no podia negligir, feta la pau exterior, les necessitats apremiants que el ròssec d'un càstig tan terrible portava al món, i per això les seves recents recomanacions a tots els catòlics en bé dels famejants de Rússia, dels nens pobres d'Austria i tants i tants altres actes de caritat, que proven de manera manifesta com el Sant Pare Benet XV era de bo de bo el Papa de la Pau.

I com a bell epíleg d'aquesta acció pacificadora i caritativa, ell mateix ha volgut que el pròxim Congrés Eucarístic internacional que enguany ha d'ésser celebrat a la capital del món catòlic, sigui especialment dedicat a Jesucrist, el veritable «Rex pacificus» i Príncep de la pau temporal i eterna.

SON AMOR A CATALUNYA

Coneixedor pràctic de totes les coses d'Espanya, per haver-hi viscut com a secretari del cardenal Rampolla, quan aquest n'era Nunci Apostòlic, es féu càrrec, des del primer moment, del que significava tot el moviment social i moral de Catalunya. Informat personalment de les coses nostres i estimant-les en la seva justa raó, la seva providència paternal procurà que fossin ateses les aspiracions espirituals de Catalunya i a la primera ocasió que es presentà nomenà cardenal l'arquebisbe de Tarragona, amb l'entusiasta aplaudiment de tots els catalans. Quan el nou cardenal Vidal i Barraquer es presentà a la Cort Pontificia, fou rebut amb una particular simpatia pel Sant Pare i per tot el Col·legi de Cardenals. I en l'audiència en que foren rebuts els acompanyants catalans del cardenal, el Papa manifestà que des d'aleshores tenia una més íntima comunicació amb Catalunya, de la qual n'esperava sempre tenir bones noves, i que ens fóra més fàcil la comunicació amb el Papa, ja que teníem entre nosaltres el cardenal.

Els dos Breus que enguany ha dirigit, l'un a Foment de Pietat Catalana i l'altre al senyor cardenal sobre el Temple de la Sagrada Família, són una palesa demostració de l'afecte que mereixien al Papa Benet totes les nostres coses. El primer té un doble valor per raó de la finalitat pròpia de l'entitat a la qual va dirigida: això és, fonamentar la pietat en llengua catalana.

El Sant Pare estava informat personalment de l'Obra i del seu funcionament i la forma com està redactat el Breu demostra una voluntat magnànima i decidida en afavorir-la.

No menys digne de consideració és el Breu dirigit pel nostre Santíssim Pare al cardenal Vidal i Barraquer amb motiu del solemne pelegrinatge de fidels de tot Espanya al Temple Expiatori de la Sagrada Família, que és el temple dels nostres amors, concedint indulgència plenària als fidels que s'inscrivissin a l'Associació Josefina i s'unissin als pelegrins en esperit d'oració; i concedint nombroses indulgències als qui, d'aquest any jubilar endavant, preguin en la Cripta, o contribueixin amb llurs almoines a les obres del Temple Expiatori.

LES ELECCIONS DELS PAPES

D'aquí a alguns dies es reuniran els cardenals en conclave per a elegir el nou Cap de l'Església Catòlica i continuar la mai interrompuda llista dels Papes que de Sant Pare Pere ençà fins al malaguanyat Benet XV han dirigit i governat el poble catòlic.

Es un acte d'una importància innegable i de gran transcendència per al catolicisme i fins per a tot el món.

Per això és que pren actualitat el que a això es refereix, i per això és que creiem oportú de donar, entre altres coses, una lleugera ressenya històrica de la manera com han estat elegits els Papes des dels primitius temps de l'Església.

Llevat de Sant Pere, nomenat expressament pel mateix Jesucrist, els altres Papes han estat designats per elecció.

El successor de Sant Pere, Sant Linus, havia estat coadjutor i company a Roma del Príncep dels Apòstols, i en ser aquest crucificat, els fidels, instintivament, el van designar com el més indicat per a substituir-lo en el càrrec de director o prefecte dels cristians de Roma, i, per tant, el jerarca suprem de tot el poble fidel. Tal designació va ser acceptada per tothom, fins pels mateixos apòstols que sobrevisqueren al Sant Pare.

Des de Sant Linus, tots els Papes eren elegits, immediatament després de la mort del que hi havia, pels cristians de Roma, sense distinció dels sacerdots ni seglars. Durant els tres primers segles, en els quals es conserven entre els cristians la unió i harmonia, tan necessària sempre, però més especialment en aquells temps de persecució furiosa, les eleccions es feien amb tot sossegament.

Però després, les heretgies per un cantó, les diferències polítiques per un altre, i també la incessant creixença del número de fidels de Roma, van introduir gèrmers de desordre que van fer pensar en una seriosa reforma.

La reforma va ser molt estudiada i meditada, però no va venir fins a l'any 510, que el Papa Simmacus va ordenar que en l'esdevenidor fos solament la clerecia romana que

elegís el Papa, i que fos elegit el que reunís més número de vots.

En 607, Bonifaci III estableix que no es procedeixi a l'elecció del Papa fins al cap de tres dies de mort el precedent.

Així va anar seguint, essent els Papes elegits per la clerecia romana; però com sigui que anessin creixent les dissensions i els partits polítics, i se'n ressentissin d'això les disposicions pontificies, ocasionant sensibles pertorbacions i fins llastimosos cismes, Nicolau II, en 1058, en un Concili celebrat a Roma va introduir una important modificació, com és la de que sols cardenals fossin els que elegissin el Papa.

No consta que ningú protestés d'aquesta decisió, la qual cosa fa creure que hauria d'ésser ben rebuda, com encaminada a tallar abusos i turbulències.

L'elecció, doncs, van fer-la des de 1059 els cardenals, i en 1274, el Concili de Lió — 14 general — va establir el sistema de clausura per als electors, que és el que coneixem amb el nom de Conclave. Mana el Concili que els cardenals electors es retirin a un lloc tancat, on no puguin comunicar-se amb l'exterior, rebre visites ni cartes, ni parlar amb ningú. Si al cap de tres dies no s'han posat d'acord, se'ls servirà solament un plat per dinar i un altre per sopar. Si al cap de cinc dies més no estan encara d'acord, se'ls donarà pa, vi i aigua.

Finalment, en 1623, Gregori XV va fer algunes modificacions al que hi havia decretat pel Concili de Lió, i va deixar establertes les cerimònies del Conclave, tal com s'observen en l'actualitat.

Admet els tres procediments d'escrutini, compromís i aclamació, i estableix que l'elegit ha de reunir les tres tercers parts de vots i que cada elector escriu el seu nom al butlletí amb què vota, nom que quedarà secret llevat en casos raríssims de dubtes que es poden oferir.

EL SUCCESSOR DE BENET XV

Si la desaparició del Pontífex que governava l'Església ha produït arreu la commoció de què havem estat testimonis, res té d'estrany que ara els ànims es preocupin de qui haurà d'ésser el Sant Pare que vindrà a continuar la suprema dinastia pontificia.

Poques vegades resulta elegit aquell cardenal que hom ha presentat com el de més probable elecció. Així succeí en el Conclavi de 1903 amb el cardenal Rampolla, que no fou elegit, per bé que no se n'hi va faltar gaire.

No caurem en la vulgar temptació de dividir els cardenals en dos grups, els de dreta i els d'esquerra, retrògrades i avençats. Ni tampoc donarem gaire importància, en la qüestió d'emissió de sufragis, a les dues classificacions d'italians i extraitalians.

En el dia d'avui hi ha 60 cardenals: 31 de nacionalitat italiana i 29 d'altres diverses nacionalitats. Però no tots assistiran al Conclavi. Per malaltia és segur que no hi acudirà el cardenal Prisco, arquebisbe de Nàpols, i probablement tampoc el cardenal Richelmy, arquebisbe de Toxí. Hom parla de que no hi va el cardenal Martín de Herrera, arquebisbe de Compostela. Hom ignora què farà el cardenal De Skrbensky-Hriste, en la seva difícil situació sense diòcesi després dels canvis polítics de Praga. És probable que hi assisteixi, si no li ho impideix res més, com assistí al de 1914, el cardenal Netto, qui es trobarà en una situació semblant. Dels tres cardenals que hi ha a les Amèriques, reunint-se el Conclavi, deu dies després de la mort del Papa, potser cap d'ells sigui a la votació definitiva. Així és que el nombre de cardenals participant en el Conclavi serà d'uns 54. Amb aquest nombre, el de vots, les dues terceres parts, que serà menester per a una elecció definitiva és el de 36, no podent-se comptar com a vàlid el que un cardenal es donés a ell mateix.

Es pot afirmar, que el successor de Benet XV serà un dels cardenals que formen actualment el Sagrat Col·legi. De semblant manera podem afegir que serà un dels cardenals italians. D'ençà de l'elecció d'Adrià V, l'any 1522, no s'és donat el cas d'un Papa de fora d'Itàlia, i no sembla que per ara hi hagi motiu de trencar amb aquesta tradició i conveniència.

Dels 31 cardenals italians cal excloure els cardenals Prisco i Richelmy, que per llur estat de salut apenes poden governar les respectives diòcesis. Gairebé amb la mateixa seguretat cal eliminar igualment el cardenal Vanutelli, de 85 anys; Cagliero, que també passa dels 80, i amb molta probabilitat Bacilieri, Marini, Caggiano, Francisca-Nava, i Sili, que en té 75. En ordre d'edat segueixen els cardenals Vico, de 74 anys; Ragonesi, de 71, i Granito Pignatelli, de 70, tots tres amb bona salut i de carrera quasi exclusivament diplomàtica.

Tant Lleó XIII com Pius X foren elegits quan tenien 68 anys. El cardenal Mistrangelo, de l'Escola Pia, arquebisbe de Florència; De Lai i Valfré, cardenals de Cúria, i Gasparri, secretari d'Estat, compten 69, 68 i 67 anys, respectivament. Diuen que difícilment es passa de secretari

d'Estat a Sant Pare; però hi ha alguns casos en la història. El cardenal De Lai continua amb el prestigi de sempre, potser una mica distanciat ara dels corrents eclesiàstics del pontificat que ha finit. Del cardenal Mistrangelo són conegudes les seves dots literàries i d'eminent orador, i a Florència és molt estimat. El cardenal Valfré és encara poc conegut. Fou Benet XV qui el col·locà en el camí que havia de portar-lo al cardenalat, volent aprofitar les seves eminent qualitats i serveis.

Resten 15 cardenals italians: 6 amb govern de diòcesi, fora de Roma, i 9 de Cúria, amb residència a la Ciutat Eterna. Recordem, per un índex d'orientació, que després de Gregori XVI han estat elegits Papes cardenals amb diòcesis foranes: Pius IX, d'Imola; Lleó XIII, de Perusa; Pius X, de Venècia, i Benet XV, de Bolonya.

Els sis cardenals esmentats són: Maffi, de Pisa; Lualdis, de Palerm; La Fontaine, de Venècia; Boggiani, dominic, de Gènova; Ascaleri, de Benevento, el més jove de tots els cardenals, i Ratti, de Milà.

El cardenal Maffi serva encara el seu altíssim prestigi, com un dels més il·lustres entre tots els cardenals, per la seva incomparable ciència i la seva eficaçíssima activitat. Com a més coneguts segueixen el cardenal La Fontaine i el cardenal Ratti. A monsenyor La Fontaine es pot dir que el descobrí Pius X. Governava la diòcesi de Venècia de manera pareguda a la del cardenal Sartò, i la seva actuació especialment, durant la guerra, fou tan ben apreciada del Papa com del Govern italià. El cardenal Ratti, tot un gran savi d'arxiu i de biblioteca, eixí de prefecte de la biblioteca vaticana, per anar, a mitjans de l'any 1918, a complir una missió difícilíssima a Polònia; després hi fou enviat Nunci apostòlic, i enguany ha ocupat la Seu de Milà, la diòcesi més important d'Itàlia, i una de les principals del món.

El cardenal Boggiani ha complert d'anys importants missions pontificies, com visitador de diòcesis, delegat apostòlic a Mèxic, i en què durant el seu episcopat a Adria, tingueren lloc incidents que exigiren l'interdicte papal contra la ciutat.

El cardenal Ascaleri és poc conegut, i del cardenal Lualdis se'n ponderaven les qualitats que se'l feia papable, el 1914.

Resten els cardenals de Cúria: Pompili, vicari general de S. S.; Scapinelli, Ranazzi, Sbancetti, Tacci, i els cardenals diaques Bisleti, Lega, Giorgi i Laurenti. El cardenal Pompili sap conduir admirablement la diòcesi de Roma. Dels altres, els cardenals Giorgi i Laurenti, com també els cardenals Bisleti i Laega, són coneguts i apreciats dins els ambients de Roma. Els restants encara no han tingut molta ocasió de manifestar llurs dots.

Cal tenir en compte que, en diverses ocasions, Prelats que havien passat gran part de la vida desapercbuta, després han resultat Supremes Pastors entre els més grans. Tal, per exemple, succeí amb Lleó XIII. I, per damunt de tot, cal esperar que Déu Nostre Senyor inspire l'elecció del Papa.

CATALUNYA GRÀFICA

Any I

Núm. 3

El Sant Pare Benet XV, dit el Papa de la Pau.

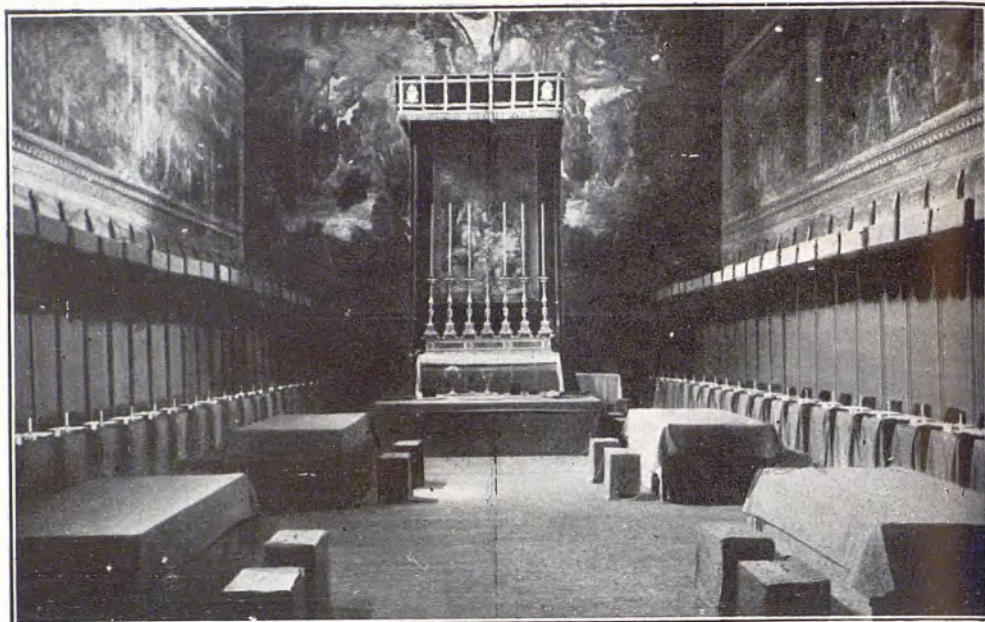
DE LA VIDA DEL PAPA BENET XV

1. La capella Sixtina preparada pel Conclavi de 1914.

2. Un cardenal diaca corona Benet XV.

3. El Papa celebrant la santa Missa el dia de la seva coronació.

4. Proclamant-se l'elecció de Benet XV.

El Papa en la consagració d'un bisbe

El Papa damunt la Seda Gestatòria, surt de la capella Sixtina

Inauguració als jardins del Vaticà de la Capella de la Verge de Gènova

Preparant-se per a celebrar la santa Missa als jardins del Vaticà

Benet XV i les Lligues contra la Blasfèmia

A Itàlia com al Nord d'Amèrica, han sentit els catòlics, de molts temps ençà, la necessitat d'organitzar-se per a resistir i desfer l'onada invasora de la blasfèmia, que sobre tot en els pobles llatins, ultra corrompre en alguns indrets el llenguatge usual de les multituds, posa en entredit la mateixa civilització.

Benet XV, amb ocasió de trobar-se reunits a Roma, ara fa més d'un any, 400 Directors de l'Apostolat de l'Oració i de la Congregació de la família al Sagrat Cor de Jesús, representants de 2.000 entitats, pronuncià un vibrant discurs de notables conseqüències.

«Oh, com Ens és dolç saludar-vos, deia amb veu commoguda, com Ens obrim a l'esperança, en veure el zel amb que haveu concorregut al I Congrés Nacional de Directors de l'Apostolat de l'Oració.

Nosaltres desitjaríem que la vostra acció fos secundada de tots els fidels, perquè tots han de zelar per la glòria de Déu, i tots han de freturar fins el decor de la pàtria terrenal. No perdeu vista, estimats fills, que l'obra vostra podria rentar la taca que més enlletgeix els nostres països.»

El Papa és mort! Però resta incommovible i categòric l'imperatiu de Benet XV. Organitzeu-vos contra el flagell de la blasfèmia.

CATALUNYA A PORTUGAL

Una de les sales de l'Exposició d'Artistes catalans a Lisboa.

Un altra de les sales de l'Exposició.

Catalunya va demostrant singular afecte envers la nacionalitat abocada a l'Atlàntic, la valerosa i gentil Portugal, amb la que tants llaços ens tenen units i ens han d'unir, encara, per a glòria i profit d'ambdós reialmes.

Bella manifestació d'aquest esperit germanívol fou l'Exposició d'Art Català, motiu de vives i sin-

ceres efusions, i en la que la més alta representació de la inquieta República s'associà als nobles dalers de la nostra Pàtria.

La Comissió de Cultura de l'Ajuntament i «Expansió Catalana» han realitzat una bella tasca.

Els representants catalans foren: Màrius Aguilar, Joan Estelrich, Francesc Pujols, Camps Margarit.

La Comissió catalana acomiadant al President de la República Dr. Antonio Josep d'Almeida, després de l'acte inaugural de l'Exposició.

DIADA DE SANT ANTONI ABAD

Els cotxers al Pati de la Casa de Caritat. — Fot. J. Sagarra.

La colla dels cotxers a la Plaça d'Urquinaona. — Fot. J. Sagarra.

L'abanderat de la colla i els cordonistes. — Fot. J. Sagarra.

Al portal de S. Antoni. — Beneint un grup. — Fot. J. Sagarra.

La festa al Masnou. — Fot. J. Sagarra.

JARDINS DE LA CIUTAT

L'Ajuntament, per tal d'embellir la ciutat, no cura sols dels nuclis centrals de la gran urbs, sinó que té especial sol·licitud a que pels indrets més apartats de les barriades, s'hi trobin notes fresques i alegres, amb jardins escaients, als

1. — Vista del Parc del Guinardó.
2. — La Font del Recó (Tibidado).
3. — Parc de «Cán Bornis», en el Tibidabo.

que contribueix a donar gràcia, encara, la irregularitat dels terrenys, per on creixien lliurement els arbres i remorejaven les fonts; convertint-ho en conjunts abellidors que conviden al repòs i al benestar.

BENEFICÈNCIA DE L'AJUNTAMENT

Una de les seccions de nenes asilades fent exercicis de gimnàstica rítmica

Quanta de misèria, quantes de víctimes infantils no brollarien pels carrers de la nostra ciutat, si no hi hagués aquest hospitalari asil, confort i llar de mils de criatures indefenses, abandonades. En canvi, tenint aquest amorós aixopluc, els infants frueixen de bona vida, d'instrucció, d'educació, i entren

en l'aprenentatge de l'existència amb bones normes. Demés de les excel·lents circumstàncies que acaben de consignar-se, aquest benèfic asil Municipal del Parc, té dispensari-consultori públic on moltes malalties són guarides i molts bons consells i ajuts són donats graciosament.

INSTITUCIONS DE CULTURA L'AJUNTAMENT DE BARCELONA

ESCOLA «VILAJOANA»

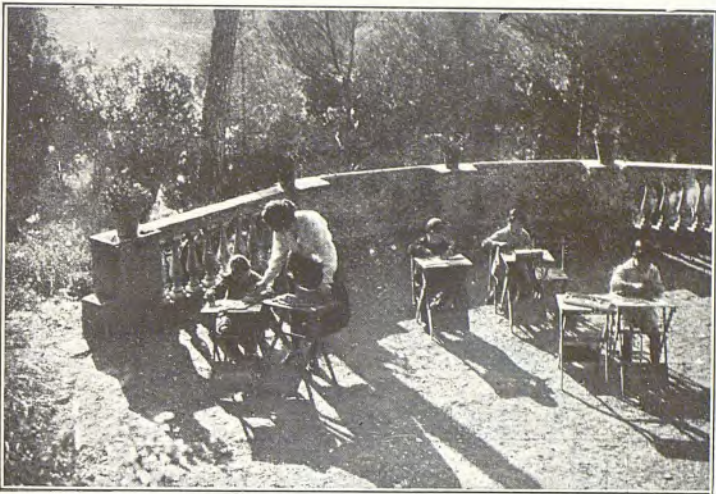

Una classe a l'aire lliure: Ensenyament de nois ceguets.

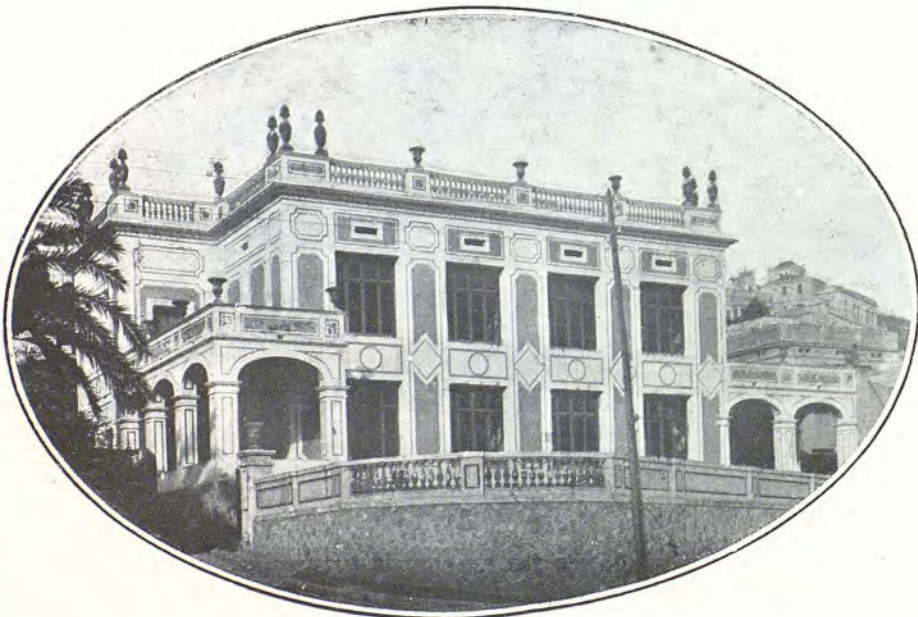

Escola «Vilajoana», penes i deficients: Vista general.

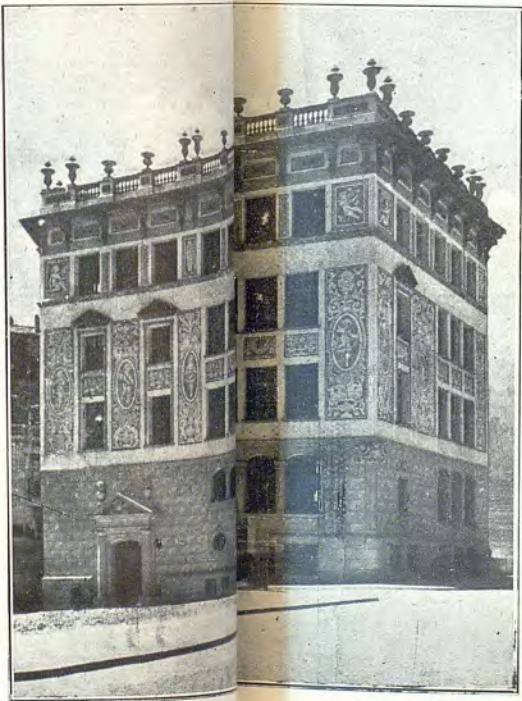
ESCOLA «VILAJOANA»

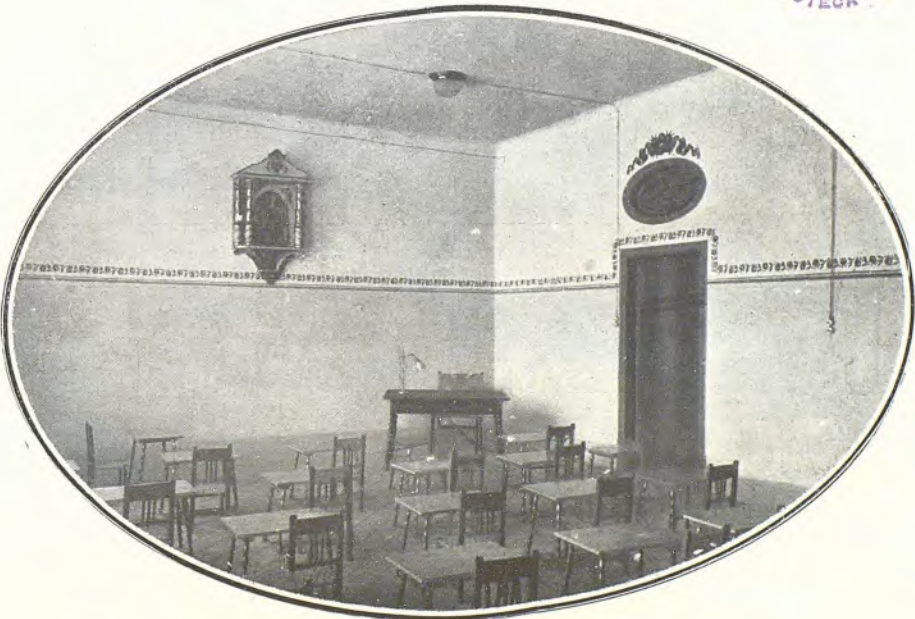
Una classe a l'aire lliure, en la que els nens deficients són ensinistrats i educats a la dolça llum del sol i al bes de l'aire flairós i oxigenat.

Escola de Vallcarca: Vista general.

Grup Es Baixeras: Vista general

Grup Escolar Baixeras: Una de les aules.

Rally Paper organitzat pel Real Polo Jockey Club als afores de Moncada.

Parella guanyadora.

El dia 15 va jugar-se al R. L. T. Club del Turó, les proves corresponents a la final del concurs d'equips. Es de doldre la poca gent que assisteix a les diferents manifestacions fetes d'aquest simpàtic sport. L'actuació dels diferents equips fou:

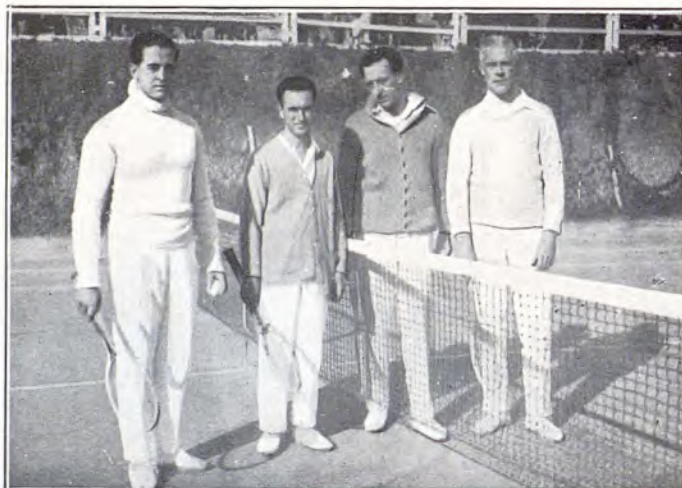
Barcelona guanya al Salut per 8 a 1.

Barcelona guanya al Sant Gervasi per 7 a 2.

Centre de Dependents guanya al Pompeya per 5 a 4.

Barcelona al Centre de Dependents per 7 a 2.

La victòria fou, doncs, pel Barcelona.

Tennis.—Srs. Sagnier, Riera, Flaquer i Leask.

Dels partis jugats foren notables el doble Leask-Flaquer contra Sagnier-Riera, jugant aquests darrers molt bé, i el d'en Riera i Carbó en el que tots dos estigueren superiors.

TENNIS

Els resultats dels partis jugats són els següents:

Sr. Riera guanya a Sr. Carbó.

Srs. Riera-Sagnier guanyen a Srs. Leask-Flaquer.

Flaquer a F. Sindreu.

Flaquer a Riera.

Sindreu a Carbó.

Senyoreta Marnet a senyoreta Duran.

Senyoreta Fontrodona a senyoreta Subirana.

Carreres Copes Sprint i Victòria. Grup de corredors abans de sortir.

Partit de boxe a l'Iris Park: Paul Gabriel i Pere Sàez.

FUTBOL. — CAMPIONAT DE CATALUNYA

Barcelona, 10 : Espanyol, 0

El dia 22 quedà assegurada la victòria del Campionat a favor del Barcelona

Iniciada la brega, uns i altres s'escometen furiosament, fent sentir una lluita forta i competida. El joc fou esplèndid, dur, de veritable campionat, durant quinze minuts. Els ànims dels espanyolistes decauen visiblement i no hi ha remei: el desastre fou fenomenal.

En Martínez inicià la pluja de gols amb un xut ras, imparable. El segon l'aconsegueix en Gràcia, d'una manera semblant. El tercer també és obra d'En Martínez, rematant un centre d'En Piera, i amb aquest resultat tanquen el primer temps. Començat el segon, una bala brunzent de l'Alcàntara entra a la xarxa espanyolista. En Sagi llença una rasa imponderable i converteix en gol un «penalty» contra l'Espanyol. L'Alcà-

Barcelona contra l'Internacional. Un gol salvat pel porter de l'Inter.

Espanyol contra Europa.

tara aprofita una màgica 'centrada' d'En Sagi, encolomant el vuitè gol d'un xut superior de veres. El novè és obra d'En Martínez rematant una passada de l'Alcàntara, i el desè l'entra En Gràcia d'un xut preciós i ras a l'angle.

La línia d'atac del Barcelona fou encertadíssima i hauria d'ésser la definitiva; tots estigueren insuperables.

De l'Espanyol, l'Ibars estigué colossal i En Puig també treballà bé i amb entusiasme; els altres, en molt poquet d'amor propi.

Barcelona presentà: Bruguera, Planas, Surroca, Torralba, Sancho, Samitier, Piera, Martínez, Gràcia, Alcàntara i Sagi-Barba.

L'Espanyol presentà: Ibars, Dunabeitia, Puig, Perich, Blanco, Martínez, Rim-bau, Loredo, Oliver, Sotillos i Juanico.

L'àrbitre fou el senyor Torrens, bastant indecís. — R.

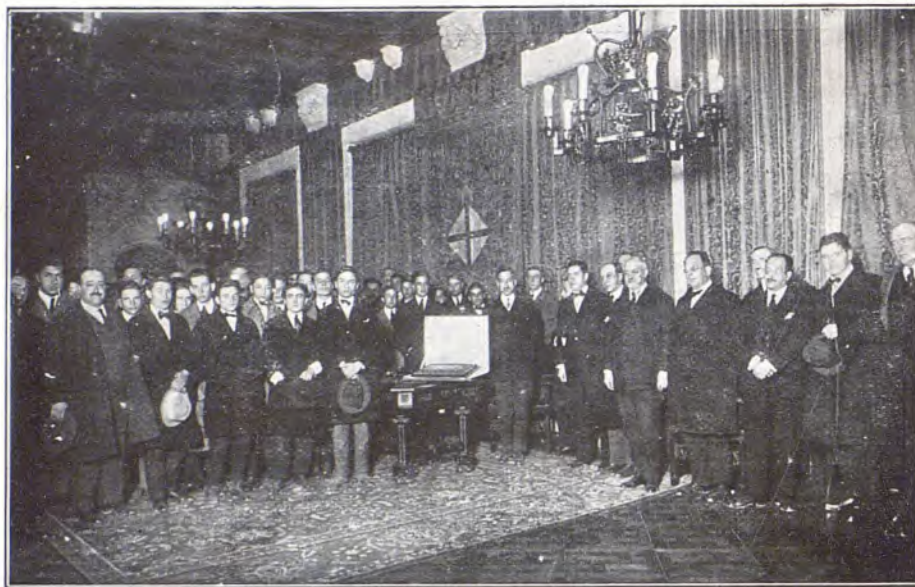

Espanyol contra el Barcelona.

Barcelona contra Espanyol.

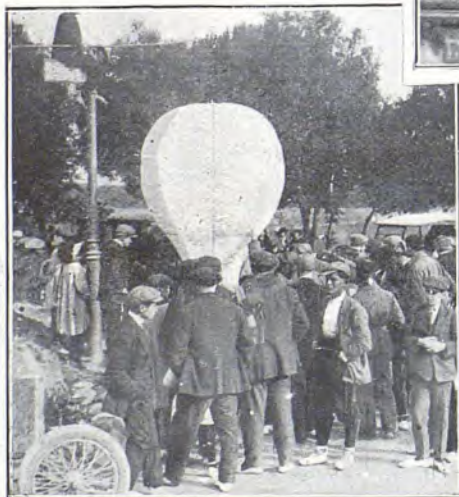
ACTUALITATS BARCELONINES

PALAU DE LA GENERALITAT
— Una nombrosa comissió de Lleida entrega una placa al senyor En Carles Pi i Sunyer, director de l'Escola Superior d'Agricultura, per haver sigut l'ànima del concurs de tractors, efectuat amb molt èxit en l'Exposició de Maquinària agrícola, celebrada a Lleida. L'acte fou presidit per En Josep Puig i Cadafalch, president de la Mancomunitat.

Una escena del primer acte de l'opereta, lletra dels senyors Marquina i Martínez Sierra i música del mestre català N'Amadeu Vives, anomenada «Bergamino» i estrenada amb èxit al teatre Tivoli.

La decoració és dels escenògrafs senyors Castell i Fernández.

Persecució d'un globo organitzada pel Real Moto Club. — En Ponsa, guanyador de la Copa, junt amb els seus companys

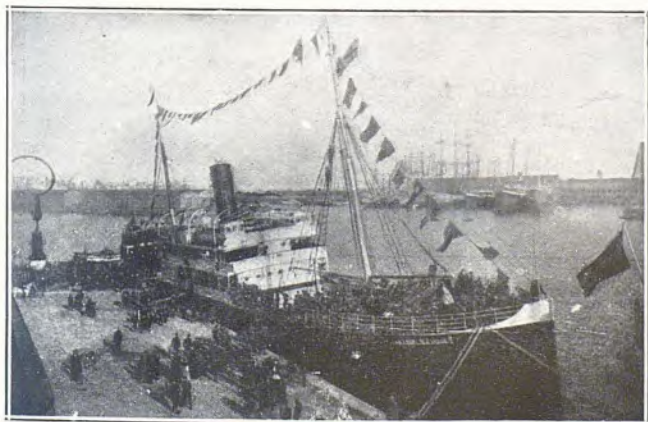
Joan Puig i Ferrater, autor de «L'Escola dels promesos», comèdia que s'estrenarà aviat al Romea.

Guillem Forteza, regidor de la ciutat de Palma de Mallorca, que prengué part en la Diada de la Llengua.

TEATRE GOYA. — Presidència de la reunió de delegats mutualistes.

Embarcs de soldats cap a Melilla efectuats en el nostre Port el dia 16. — Desitjem tornin ben aviat els coratjosos expedicionaris, juntament amb tots els altres fills de la nostra Pàtria, que hi ha en aquelles terres.

III^{er} CENTENARI DE MOLIÈRE

Les festes del Centenari començaren amb una Conferència celebrada el diumenge 15 de gener en l'Ateneu Barcelonès.

Pronunciaren dos interessants discursos els senyors Adrià Gual i Pere Corominas. El gravat representa el moment en què el senyor Adrià Gual llegeix: el seu discurs.

Per l'adjunt gravat podran formar-se idea de la gentada que assistí al Romea el dia 22 al matí per a presenciar la representació de *L'Avar* donada pels deixebles de l'Escola d'Art Dramàtic. L'acte començà amb un parlament d'En Gual, qui encomanà a tots els oients l'admiració que ell sent per l'obra artística d'En Molière, essent molt aplaudit.

La presentació escènica, projectada per En Gual i pintada per l'escenògraf En Joan Morales, fou d'un efecte magnífic, del qual ne dona idea el darrer gravat d'aquesta plana. Mobiliari i vestits contribuïren al conjunt, que fou realment artístic. L'interpretació

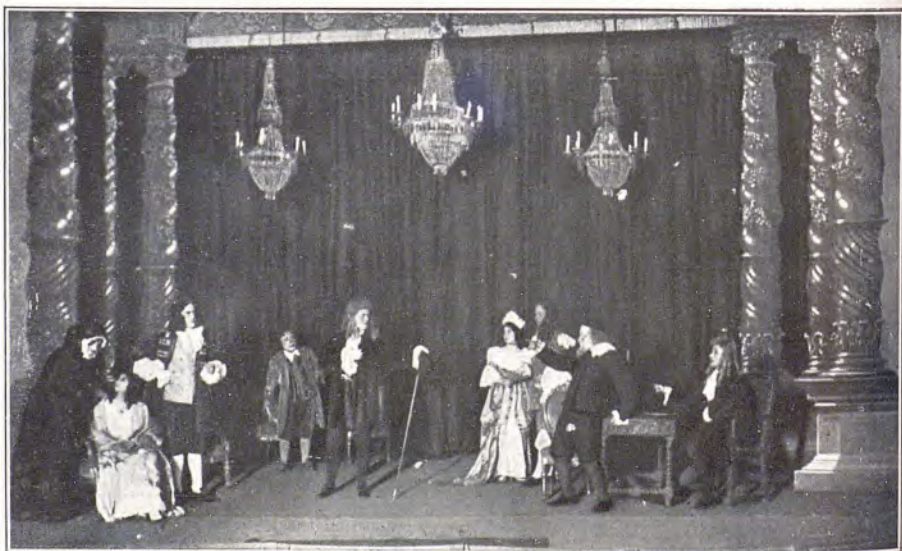
bastant bé. Citarem, en primer lloc, el senyor Muntal, la senyoreta Castells, els senyors Camps i Rovira i En Pere Trull, que tingué d'encarregar-se del paper d'«El cant» pocs moments abans de començar-se la representació.

També són dignes d'elogi les senyoretes Coscolla i Pujol i els senyors Llorens, Graus, Salas, Ariño, Cabestany i Martí.

Es també molt agradós de consignar l'ordre amb què el públic va concórrer a la representació, absolutament gratuïta.

Tot, doncs, fou interessantíssim, constituint un assenyalat èxit de la benemèrita entitat.

L.

L'ESCOLA DE MAR

Vista general de l'Escola de Mar. — L'Ajuntament ha fet bastir aquest palau encantat vora la nostra mar, massa oblidada. En ella, els nois i noies aprenen a estimar-la aquesta mar que un dia va donar-nos tanta glòria i que ha de tornar a dar-nos-en encara, amb una Catalunya forta i lliure.

Façana de la platja

Una aula

Una classe de l'Escola de Mar, polida i alegre, plena de claror i d'harmonia, en la que les lliçons hi són preses com una llaminadura.

Menjador de l'Escola de Mar, on els alumnes reben abundós i sanitos menjar, graciosament.

Menjador

SANITAT ✧ GENTILESA ✧ ECONOMIA

Servei de bany de mar per als alumnes de les Escoles.
Exercicis en la platja.

Fot. Branguli

La classe de confecció de flors artificials de l'Escola
Municipal de Labors i Oficis de la Dona.

Fot. Branguli

Una munió de noies assisteixen a l'Escola Municipal de Labors i Oficis de la Dona, on en la confecció de flors artificials els ensenyen la gentilesa del bon gust i en l'ensenyament domèstic l'instrucció i educació necessàries per a ésser bones i cuidadores mestresses de sa casa.

Classe de cuina i ensenyament domèstic de la mateixa Escola. *Fot. Branguli*

PROJECTES D'URBANITZACIÓ DE LA CIUTAT

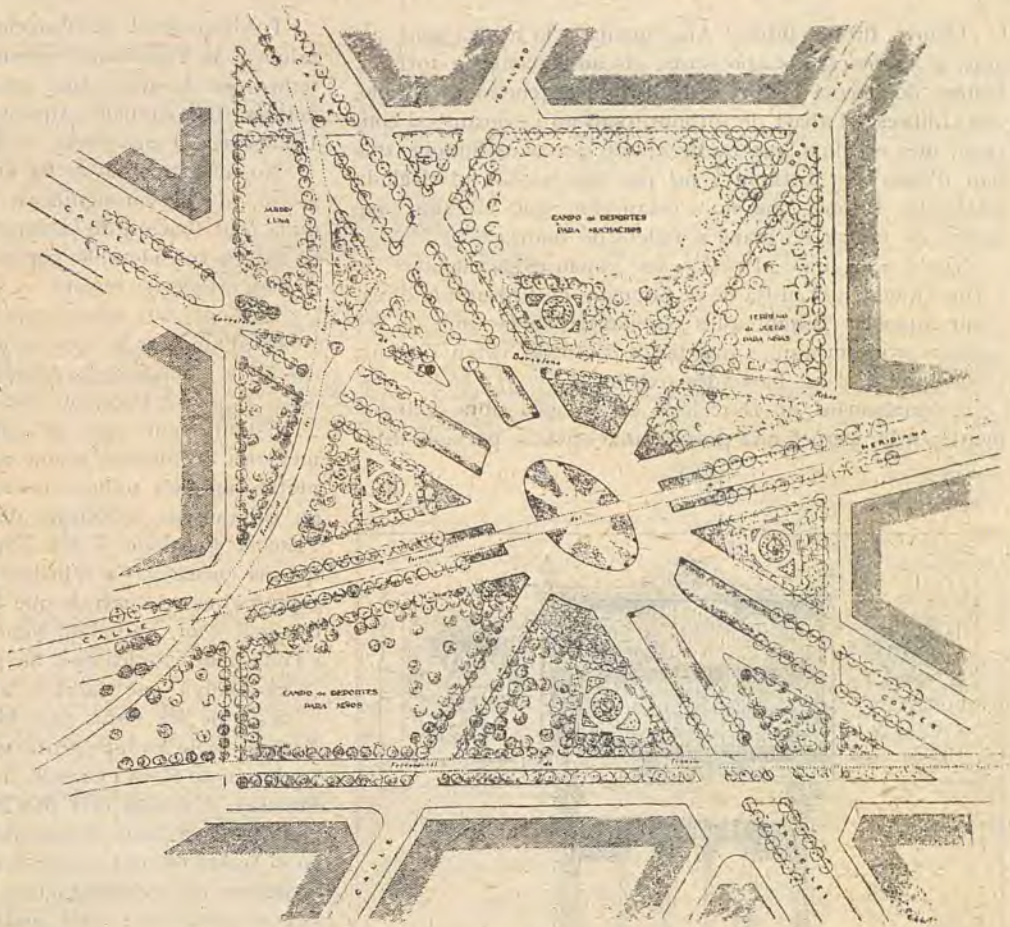
Tenint per entès que una ciutat és alguna cosa més que no un amuntegament de cases i de fàbriques i de botigues; que una ciutat, per ésser digna d'aquest nom, ha de tenir un mínim de condicions de bellesa pública, d'escaients urbanitzacions, d'espais lliures, jardins, i altres característiques que constitueixen l'atractiu de les ciutats com cal, no caldrà que ens esforcem gens ni mica a ponderar la importància dels grans projectes d'urbanització que té per fer l'Ajuntament, dos dels quals (entre molts i molts altres) esbocem entre aquestes ratlles.

L'un projecte és el de la Plaça de les Glòries Catalanes; l'altre, el dels Horts populars «La Satalia», de Montjuich. Ja no parlem, per exemple, de la grandiosa urbanització i millora que significa el transformament de l'esmentada muntanya per l'Exposició; ni parlem de l'allargament del carrer de Balmes; ni dels magnífics jardins de Pedralbes... Són projectes que estan per realitzar-se; molts ja estan en execució.

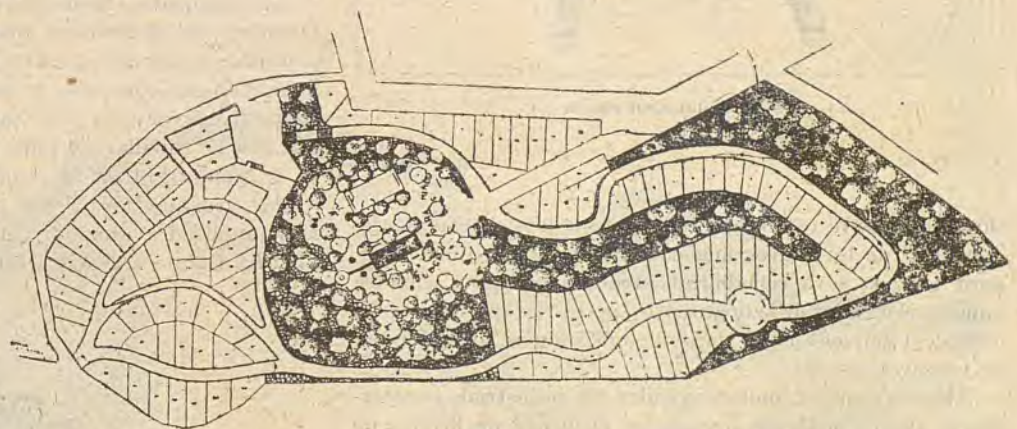
La Plaça de les Glòries Catalanes serà una de les places més grans i més esplèndides del món: serà orgull de Barcelona i admiració de tothom que la veurà. El seu nom, per si sol, ja és evocador de tot un pervindre, d'aquella Barcelona, indiscutiblement sobirana, reina del Mediterrani, que serà

l'empori de la civilització de tots els pobles de la mar llatina.

Els horts populars «La Satalia» han de constituir un conjunt d'una bellesa encisadora. En ells, els nostres obrers —aquest noble obrer català, el més honest, el més treballador, el més intel·ligent del món,— podran gau-

Plaça de les Glòries Catalanes.

Grup d'hortos populars «La Satalia» de Montjuich.

dir de les al·lisonadores meravelles de la naturalesa i conrear els seus ocis de la manera més digna.

Celebrem aquests projectes d'urbanització que està per realitzar el nostre Ajuntament i fem-li cívica pressió perquè siguin ben aviat totalment enllestits.

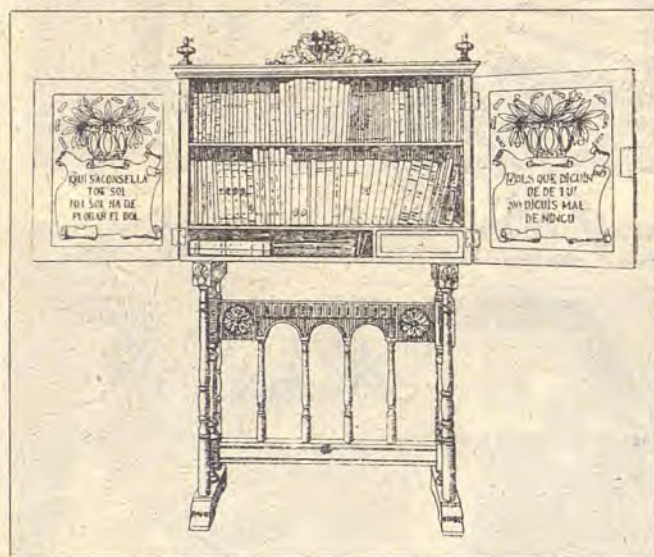
Les Biblioteques circulants

L'Escola Catalana d'Art Dramàtic

Llibres, llibres, llibres. Això manca a la nostra gent, als nois, a les noies, als aprenents, als adolescents, a tothom. Llibres de selecta lectura i de lectura entenedora, amable, útil. Llibres a l'abast de tothom, però no xavacans, al contrari, més escollits que molts altres, per això mateix que han d'ésser per tothom i no per una casta privilegiada d'iniciats. Llibres que no s'estanquin, que circulin, que passin de milers de mans a milers de mans...

Veu's aquí una altra de les gracioses actuacions de l'Ajuntament, per mitjà de la Comissió de Cultura: la d'instituir aquestes Biblioteques circulants, un facsimil de les quals reproduïm aquí, i que tanta d'utilitat estan donant, especialment a les barriades extremes.

L'Ajuntament de Barcelona en aquesta obra aparentment petita, però d'una grandíssima eficàcia per a la difu-

Biblioteca circulant oberta

síon de la cultura i de la sana educació a tots els estaments, dona una de les proves més cabdals de la seva finor d'esperit i de la seva sensibilitat moderna en saber atendre aquesta necessitat de la nostra urbs; necessitat que dona clara idea de l'ambient i del dalit de millorament que domina en les seves masses.

Malauradament, moltes vegades, els industrials i comerciants que es dediquen a explotar el negoci de llibres, no tenen sempre com a norma l'honestedat suficient ni la gentilesa que ha de tenir aquest fortíssim vehicle de formació espiritual, convertint-lo, sovint, en transmissors de depravació i de malejament.

Per això és tan lloable aquesta obra de les Biblioteques circulants, petita en apariència, com hem dit; però d'una grandíssima eficàcia, repetim, per al perfeccionament del nostre poble.

L'Ajuntament de Barcelona, la Mancomunitat de Catalunya, la Diputació, sostenen una Escola que, en el breu temps que fa que actua, ens té dades ja proves eloqüents del seu bon treball. Aquesta és l'Escola Catalana d'Art Dramàtic. Al cap d'ella, el benemèrit artista Adrià Gual.

No ens proposem de fer un elogi complet de tota la seva gestió, ni del seu significat, ni dels seus objectius, dignes de la contribució i de l'entusiasme de tothom. El seu cabdal és massa considerable per encabir-lo en els límits estrets d'unes ratlles de revista.

Mou-nos, tan sols, al seu esment, l'ocasió que ara hem tingut d'apreciar la seva vàlua, amb motiu de la celebració del III Centenari de la naixença del príncep de la comèdia, Joan Baptista Poquelin, dit Molière.

Estem segurs que un dels millors homenatges que la memòria de Molière haurà rebut, a tot el món, amb aital motiu, un dels millors homenatges, diem, haurà estat el de Catalunya. I l'ànima d'aquest homenatge n'ha estat l'Escola Catalana d'Art Dramàtic, amb les conferències que ha encarregat a il·lustres escriptors, amb les exquisides representacions teatrals que ha dat de les millors comèdies d'aquell geni, amb l'ambient, en general, i la coneixença i l'educació estètica que ha promogut en el poble, en tota a campanya que realitza al volt del III Centenari.

Una de les notes més belles i expressives de la seva gesta és la de les representacions a què hem al·ludit. *L'Avant*, traducció de Roca i Cupull; *El Misàntrop*, traducció d'Alfons Maseras; *L'Escola dels Marits*, traducció de Josep M. de Sagarra, han estat representats, amb esplèndida propietat, en el teatre Romea, assolint un dels èxits més brillants que recordem de representacions teatrals. Les dues primeres, per al públic i a títol graciós, posades pels alumnes de l'Escola; l'altra, en solem·nal i commemorativa vetllada, feta pels actors de la companyia del Romea.

Sincerament, donem gràcies a l'Escola Catalana d'Art Dramàtic pel delitósissim plaer que ens ha donat a gustar (i també en donem al teatre Romea), amb les susdites representacions; cosa més de remarcar, en un estat ambient de tanta carronyeria i de tanta misèria com ens envaeix, que ens fa badallar de tedi, i ens reclou a casa.

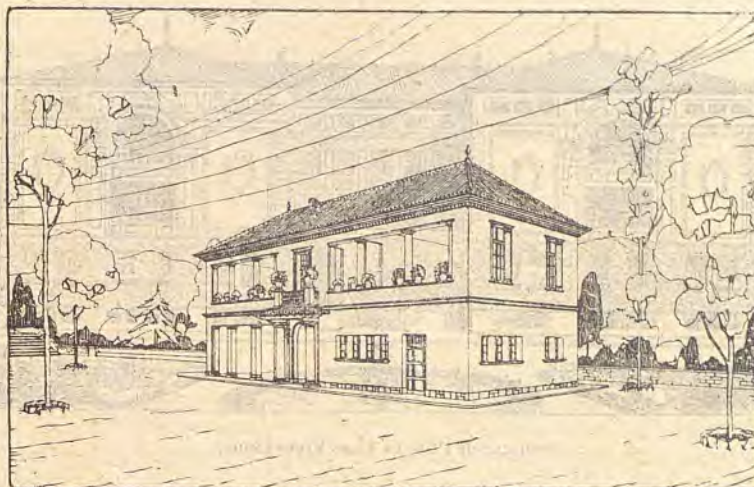
L'Ajuntament, la Mancomunitat, la Diputació faran bé d'anar sostenint, no ja sols com fins ara, sinó també amb més amplitud i abundor, una institució com aquesta de l'Escola Catalana d'Art Dramàtic.

ESCOLES QUE ESTÀ FENT L'AJUNTAMENT

En altres indrets d'aquest número donem algunes mostres de coses que té fetes i establertes l'Ajuntament de Barcelona. Tenen una singular eloquència aquelles que a cultura i a instrucció i educació es refereixen. Un esplèndid complement podríem donar, encara, amb altres importantíssimes obres que el nostre Ajuntament té en vies d'execució, com són nombrosos grups escolars, d'alguns dels quals en donem el gravat del projecte, i que regeix d'una manera directa la Comissió Municipal de Cultura. I aquestes magnès obres estan en construcció, i ben aviat llur realització total aportarà un nou embelliment a la nostra urbs i serà un nou motiu de joia per a tots.

Aquesta obra bellíssima dels Grups Escolars se'n apareix, encara, més albiradora, si tenim en compte la des-

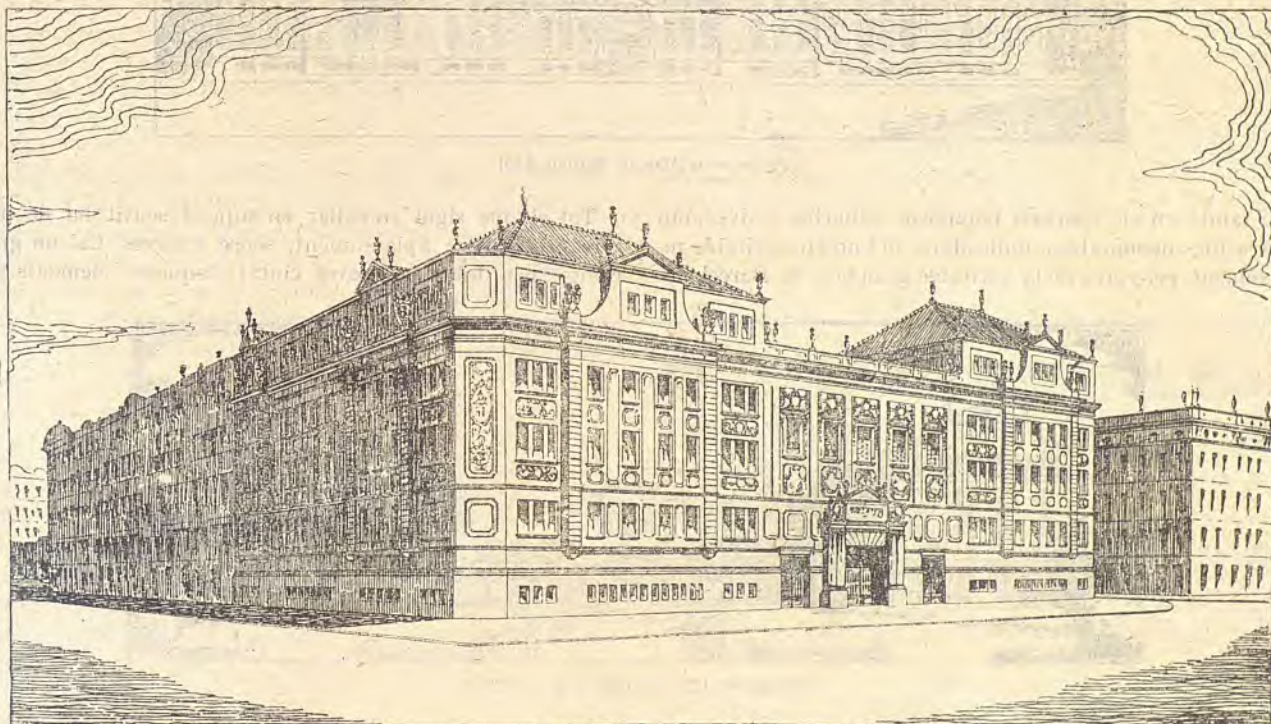

Escoles del Parc de Montjuich. — Pavelló per a noves aules.

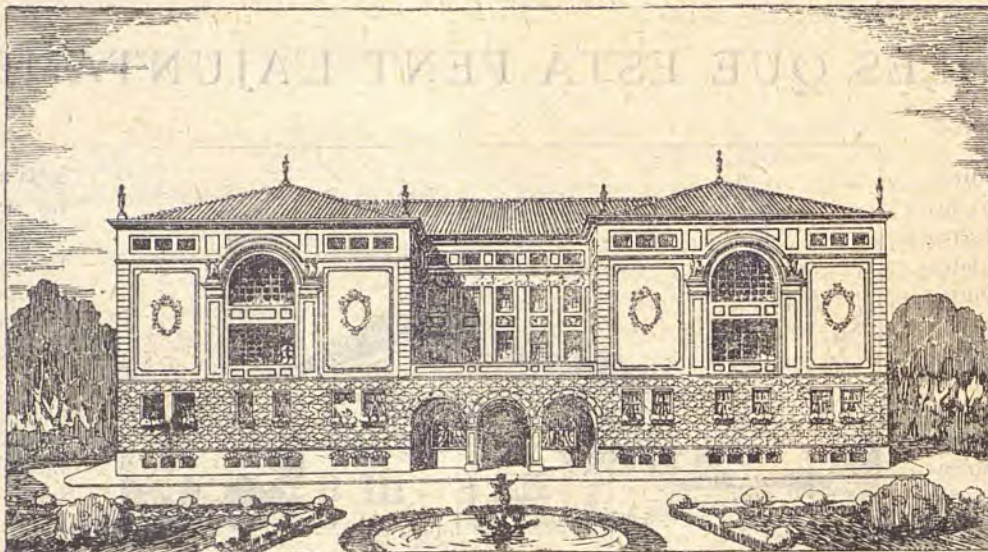
sidia fatal en què l'Estat centralista deixa aquesta branca importantíssima de la vida dels pobles. Pitjor que quadres d'animals són algunes de les escoles (!) a que els nostres nois i noies es veuen obligats d'acudir; cataus obscurs i humids, sense ventilació, sense llum, sense sol, tristos, antipàtics, avorribles. I la immensa majoria no reuneixen ni el mínim de condicions pedagògiques, d'aquelles més bàsi-

ques i primordials que deuen exigir-se per a poder funcionar com a tals «escoles».

Quan un Ajuntament de Barcelona vingués només que per a resoldre aquest magne i principalíssim problema de les escoles, fóra cas d'impulsar-lo amb la nostra constant assistència; car, mentre Barcelona, en lloc d'escoles dignes, tingui per ací i per allà, uns quants corralets, Barcelona patirà afront i vergonya i no podrà

Projecte de l'Escola Milà i Fontanals i Lluïsa Cura.

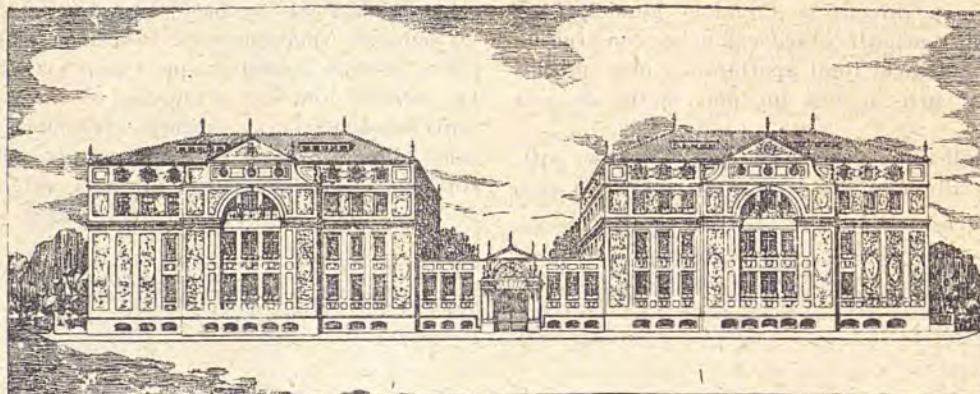

Projecte de l'Escola Lluís Vives (Sans).

presentar-se com una veritable «ciutat», a alternar en el món de la civilització.

Un ensomni de glòria ens pren quan contemplem

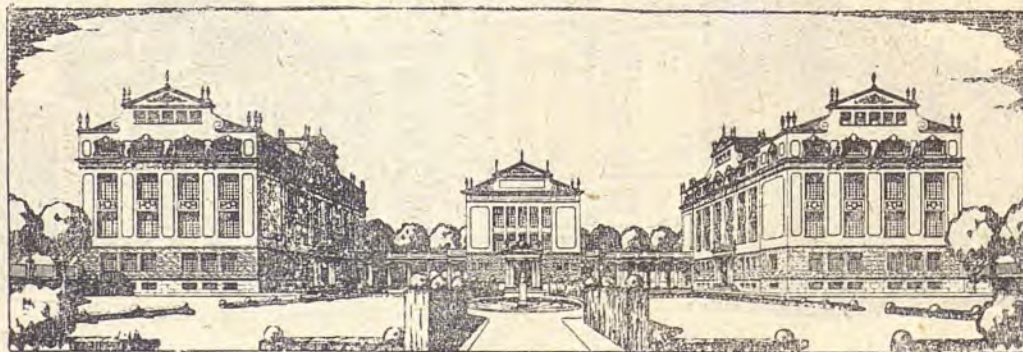
aquests projectes i veiem les obres, que seran d'aquí a poc, els palaus dels nens, les mansions volgudes de la mainada; que no sols en els nuclis centrals de Barcelona,

Projecte de l'Escola Ramon Lull.

sinó també en els apartats populosos suburbis, s'aixecaran com a fites memorables, indicadors del nostre veritable renaixement, penyores de la veritable grandesa de Barcelona.

Tot el que sigui treballar en aquest sentit ha de merèixer el nostre aplaudiment, sense reserves. Cal un gran esforç, per dotar la nostra ciutat d'aquests elements de

Projecte de l'Escola Pere Vila i Codina.

cultura i de perfecció, com són les escoles; cal un gran esforç, si no volem que Barcelona sigui sols coneguda per

les seves xamaneies i no per allò que és el principal, o sigui l'esperit dels pobles.

LA DARRERA DESENA

Han passat «els Tres Tombs» en un ambient una mica fred de temperatura i fred d'interès per part dels barcelonins. I no obstant, «els Tres Tombs» constitueixen una nota molt bonica i animada i elegant: no és un d'aquells espectacles populars, que sovint degeneren en manifestacions barroeres, si no brutals: és una festa que duu a la ciutat notes joioses, clares com el dring d'un picarol. El cosmopolitisme de gran urbs moderna, internacional, que va esdevenint Barcelona, ofega poquet a poc aquesta mena de manifestacions típiques i localistes. I és llàstima.

* *

Un fet remarcable de la nostra no mai prou lloada i admirada Barcelona és la plèthora de vida que s'observa en les seves barriades, vida intensa d'inquietuds i d'afanys de millorament, vida d'esperit i de civilitat. Anotem les Festes de Cultura i Catalanitat celebrades al Poble Nou per la Joventut Nacionalista i l'Agrupació d'Escoles de l'Ateneu Democràtic Regionalista. Fou una festa deliciosa i encoratjadora, festa del poble, festa de la Pàtria.

* *

L'Associació Catalana de Beneficència és una entitat mereixedora d'una ajuda i d'una cooperació que sovint li manca, per la molta tasca que de vegades ha de fer. Sort que el seu entusiasme pot suplir aquesta deficiència i el seu fervor és tal que arriba allí on altres entitats més puixants de medis econòmics no arriben. El repartiment de donatius als presos fet per l'esmentada Associació ha estat un acte digne i emocionant i parla molt alt a favor dels sentiments del nostre catalanisme que participa i fa obra profitosa en tots els caires de la vida social.

* *

Els regidors han fet ofrena al Batlle Major de la nostra ciutat, N'Antoni Martínez Domingo, d'una preciosa vara, com a homenatge i penyora de benevolença vers aquell que en la seva gestió digna i enlairada ha assolit fins l'orla del martiri, de la sang vessada. N'Antoni Martínez Domingo és ben mereixedor d'aquesta distinció i del perpetu record de les catalanes generacions. El seu elogi diguem-lo així: És un bon català.

* *

Si tinguéssim prou espai comentariem llargament una nova fita suara apareguda en el camp de l'activitat catalanesca. Ens plauria de parlar llargament d'una nova tasca que ha estat començada, amb els millors auguris, segons hem pogut apreciar: i és la tasca de la Comissió d'Educació General de la Mancomunitat de Catalunya, que ve a realitzar la magna visió concebuda per En Prat de la Riba amb l'Institut d'Educació General. Primerament a Montblanch, després a Tarragona, hem vist dos actes d'aquesta Comissió d'Educació General. La premsa se'n ha fet ressò amb justes lloances. Les veus del poble han acollit amb forta satisfacció aquest nou servei de la Mancomunitat de

Catalunya, poc visible, potser, perquè és més aviat una tasca d'esperits, però molt perceptibles.

Moltes vegades, la lluita quotidiana per la vida, el treball per l'economia material, distreu l'home, el desorienta: li minva el sentit de les altes valors morals; i fins en la vida física esdevé anquilosat i regressiu. I és per manca de fiblades d'esperit i d'exemples d'educació que així es va perdent en la massa de matèria inculta. Veu's aquí, doncs, que la Comissió d'Educació General pot fer-hi molt per a subsanar aquestes deficiències del poble, anant cap a ell i exposant-li per manera clara i colpadora les normes fermes que han de conduir-lo a la perfecta i plena vida social, patriòtica, cívica.

Una bella tasca la d'aquesta Comissió que va dedicar-se a la sembra de les bones llavors per tot Catalunya. Una tasca que fou ben desitjada i que, per això mateix, serà ben estimada.

* *

La Confederació Deportiva de Catalunya ha celebrat en els Salons del Reial Automòbil Club l'Assemblea Constituent, a la que foren convocades totes les entitats esportives i les personalitats de més relleu del sport català.

Per als càrrecs, que foren sotsmesos a l'elecció de l'esmentada assemblea, foren designats els senyors següents:

President: D. Joan Ventosa i Calvell. — Vice-presidents, Sr. Baró de Güell; D. Ricard Cabot; Dr. Joan Farnés; D. Josep Vidal Ribas Güell. — Secretaris: D. Enric Ràfols Martí; D. Josep Mesalles Estivill; D. Jaume Mestres i Fossas; D. Josep A. Trabal. — Tresorer: D. Manuel Garriga Roig. — Comptador: D. Josep Elías Juncosa. — Bibliotecari: D. Josep M.^a Cò de Triola.

Celebrem aquesta brillant aportació de les nostres conegudes i estimades personalitats en una tan cabdal manifestació de la nostra potència patriòtica.

SILVI.

Fàbrica de Gèneres de Punt

SECCIÓ
DE DETALL

Especialitat en articles fins

Ronda Sant Antoni, 47 - Telèfon 4745 A.

BARCELONA

Serveis de la Companyia Transatlàntica

Línia de Cuba a Mèxic

Servei mensual sortint de Bilbao el 17, de Santander el 19, de Gijón el 20 i de Coruña el 21, per a Havana i Veracruz. Sortides de Veracruz el 16 i de la Havana el 20 de cada mes, per a Coruña, Gijón i Santander.

Línia de Buenos Aires

Servei mensual sortint de Barcelona el 4, de Màlaga el 5 i de Càdiz el 7, per a Santa Cruz de Tenerife, Montevideo i Buenos Aires; empenent el viatge de retorn des de Buenos Aires el dia 2 i de Montevideo el 3.

Línia de Nova York, Cuba, Mèxic

Servei mensual sortint de Barcelona el 25, de València el 26, de Màlaga el 28 i de Càdiz el 30, per a Nova York, Havana i Veracruz. Retorn de Veracruz el 27 i de la Havana el 30 de cada mes amb escala a Nova York.

Línia de Venezuela-Colòmbia

Servei mensual sortint de Barcelona el 10, el 11 de València, el 13 de Màlaga i de Càdiz el 15 de cada mes, per a Les Palmes, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, Puerto Rico i Havana. Sortides de Colon el 12, per a Sabanilla, Curaçao, Puerto Cabello, La Guayra, Puerto Rico, Canàries, Càdiz i Barcelona.

Línia de Fernando Poo

Servei mensual sortint de Barcelona el 2, de València el 3, d'Alacant el 4, de Càdiz el 7, per a Les Palmes, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma i ports de la costa occidental d'Àfrica. Retorn de Fernando Poo el 2, fent les escales de Canàries i de la Península indicades en el viatge d'anada.

Línia Brasil-Plata

Sortint de Bilbao, Santander, Gijón, Coruña i Vigo per a Rio Janeiro, Montevideo i Buenos Aires; empenent el viatge de retorn des de Buenos Aires per a Montevideo, Santos, Rio Janeiro, Canàries, Vigo, Coruña, Gijón, Santander i Bilbao.

Ademés dels indicats serveis, la Companyia Transatlàntica té establerts els especials dels ports del Mediterrani a Nova York, ports Cantàbrics a Nova York i la Línia de Barcelona a Filipines; dites sortides no són fixes i s'anunciaran oportunament per cada viatge.

Els vapors admeten càrrega en les condicions més favorables, i passatgers, als quals la Companyia dona còmode allotjament i esmerat tracte, com ho ha acreditat en el seu dilatat servei. Tots els vapors tenen telegrafia sense fils.

També admet càrrega i es despatxen passatges per a els ports de tot el món, servits per línies regulars.

Representant a Barcelona: **A. RIPOLL**

Gran Via Laietana, 5, baixos

Demaneu MITGES AMPOLLES

Vichy Català

a les fondes i restaurants

Aigua mineral natural
digestiva i més econòmica que les seves
—— similars ——

Fills d'Agustí Blazquez

COLLITERS i EXPORTADORS
DE VINS FINS i CONYACS
DE XEREZ (CADIZ)

Propietaris de la Marca MORENO

Especialitats: AMONTILLATS

Josep Soley i Rabassa

REPRESENTANT

CORTS, 553, 3.er, 2.ª — BARCELONA

Història Nacional de Catalunya

per A. ROVIRA I VIRGILI

EDICIONS PÀTRIA

DIPUTACIÓ, 95

BARCELONA

Un quadern setmanal de 32 pàgines amb
nombroses il·lustracions :: Pessetes 1'50

Feu-vos socis de
l'Associació Protecto-
ra de l'Ensenyança
Catalana

*Per l'Escola Catalana,
a la Pàtria Lliure*

Rey-Te mando llamar para que
me quites estos callos y durezas
que tanto me molestan.

Dr-Señor aconsejo a VM. que use el
Callivoro Marthand que los destruye
en 48 horas sin dolor ni peligro.

CALLÍVORO MARTHAND

ES EL REI DELS CALLICIDES
I EL CALLICIDA DELS REIS

Remei el més segur, còmode, inofensiu i econòmic que es coneix

CAP ULL DE POLL EL RESISTEIX

DEMANI'S AMB EL SEU ELEGANT ESTOIG CARTERETA

La Valkyria

EN LES PRINCIPALS FARMÀCIES, DROGUERIES, ETC., DE TOT EL MÓN

El moment millor d'anunciar
és **SEMPRE**

Poca publicitat, poc negoci

Si no anuncieu
no tindreu compradors

AGÈNCIA DE COBRANCES i REPARTIMENTS

ANTONI CAMPMAJÓ

CARRER D'AVELLÀ, 3, 1.er, 1.ª — TELÈFON 2258 A.

Servei especial en l'impressió i repartiment d'ESQUELES
MORTUÒRIES :: Extens assortit en RECORDATORIS;
impressió esmerada :: COBRANCES i REPARTIMENTS
de tota mena, fets amb gran cura i rapidesa :: SERVEI
RÀPID.- GARANTIA ABSOLUTA

TALLERS DE FOTOGRAVAT

JOAN BASTARD

COMTE DE L'ASSALT, 63, 1.er, interior

BARCELONA

Hills de J. Bastard

Litografia

Laocaster, 5111 - Telèfon 1099a.

Casa fundada en 1877.

Especialitat en tota mena de
Treballs Comercials per a la
Banca, Indústria i Comerç.

Banca Marsans

SOCIETAT ANÒNIMA

VALORS
CUPONS
: GIRS :
: CANVI :
VIATGES

2, RAMBLA DE CANALETES, 2

BARCELONA

Francisco Grau

Calçat de totes menes

Especialitat en les seccions
de mida, luxe i per a tota
mena de sports i estiuig,
sobre tot en les sabates
ferrades i impermeables per
a l'excursió d'alta mun-
tanya, neus i skis

PLAÇA DE SANTA AGNA, 23

BARCELONA

Rambla de les Flors, 30

BARCELONA

Llibreria Puig i Alfonso

LLIBRES I REVISTES
Científiques i Literàries de
totes classes i procedències

Plaça Nova, 5
Telèfon 4511 A

Barcelona

Gran fàbrica de Dolços i Bombons

LA SUIZA
REÑÉ, S. A.

Especialitat en Marrons glacés ✧ Caramels àcids ✧ Ametlles
Confits ✧ Fruites, etc.

FÀBRICA i DESPATX:
Orteu, 5, 7, 9 i 11 (Sant Gervasi)
TELÈFON 624 G

SUCURSAL:
Consell de Cent, 362 i 364
TELÈFON 1097 S. P.

BARCELONA

Obres publicades per la Societat Catalana d'EDICIONS

	Pessetes
1. Alexandre Plana: <i>Les idees polítiques d'en Valenti Almirall</i>	2'50
2. Prudenci Bertrana: <i>Proses bàrbares</i> (Agotada)....	3'50
3. J. Pous i Pagès: <i>La vida i la mort d'en Jordi Fragonals</i>	4'—
4. Manuel de Montoliu: <i>Estudis de Literatura catalana</i> . Pròleg de Miquel S. Oliver.....	3'50
5. Ramon Turró: <i>Orígens del coneixement</i> . Volum I...	3'—
6. Ramon Turró: <i>Orígens del coneixement</i> . Volum II..	3'—
7. A. Rovira i Virgili: <i>Història dels moviments nacionalistes</i> . Pròleg de P. Corominas. Primera sèrie....	3'50
8. A. Rovira i Virgili: <i>Història dels moviments nacionalistes</i> . Segona sèrie.....	3'50
9. Apeles Mestres: <i>Llibre d'or</i> . Cent cançons populars de diferents països	4'—
10. F. Pi i Margall: <i>La qüestió de Catalunya</i> . (Escrits i discursos). Pròleg de Rovira i Virgili, amb una biografia de Pi i Margall	2'50
11. Cebrià Montoliu: <i>Walt Witman: L'home i sa tasca</i>	3'50
12. Ignasi Ribera i Rovira: <i>Contistes portuguesos</i> . Traducció catalana.....	3'50
13. Alexandre Plana: <i>Antologia de poetes catalans moderns</i>	4'—
14. A. Rovira i Virgili: <i>La nacionalització de Catalunya</i>	2'—
15. A. Rovira i Virgili: <i>Història dels moviments nacionalistes</i> . Tercera i última sèrie	3'50
16. Alfons Maseras: <i>Contistes francesos</i> . Traducció catalana.....	3'50
17. Captain Morley: <i>La guerra de les nacions</i> . Volum I	2'50
18. J. M. López-Picó: <i>Poesies</i>	3'50
19. Carles Riba: <i>Històries extraordinàries d'Edgar A. Poe</i> . Sèrie I.....	3'50
20. A. Rovira i Virgili: <i>Debats sobre el catalanisme</i>	3'—
21. Prudenci Bertrana: <i>La lloca de la viuda i altres narracions</i>	3'50
22. Alexandre Plana: <i>Sol en el llindar</i> . Poesies	3'50
23. E. A. Butti: <i>Lluçifer</i> . Versió catalana de Joan Fabré i Oliver	3'—
24. Carles Soldevila: <i>Plasenteries</i>	3'—

	Pessetes
25. Pompeius Gener: <i>La Dona mediterrània</i> , aplec de llegendes històriques. Volum I.....	4'—
26. Pompeius Gener: <i>La Dona mediterrània</i> , aplec de llegendes històriques. Volum II.....	4'—
27. Raimond Casellas: <i>Etapes estètiques</i> . Pròleg d'Eugeni d'Ors. Volum I.....	4'50
28. Raimond Casellas: <i>Etapes estètiques</i> . Epíleg de Xenius. Volum II.....	4'50
29. Captain Morley: <i>La guerra de les nacions</i> . Volum II	3'50
30. Carles Riba: <i>Històries extraordinàries d'Edgar A. Poe</i> . Sèrie 2	4'—
31. A. Rovira i Virgili: <i>Les valors ideals de la guerra</i> ..	4'—
32. Lluís Via: <i>Cullita</i> . Poesies	3'50
33. Miquel S. Oliver: <i>Catalunya en temps de la Revolució francesa</i> . Primera sèrie.....	4'50
34. Plàcid Vidal: <i>Infinit</i> . Volum I.....	3'50
35. Plàcid Vidal: <i>Infinit</i> . Volum II.....	3'50
36. Ferran Agulló i Vidal: <i>Marines</i>	4'—
37. Joan Pons i Masaveu: <i>Com anàvem dient</i>	4'—
38. A. Rovira i Virgili: <i>Nacionalisme i Federalisme</i>	4'—
39. Ferran Agulló i Vidal: <i>De tots temps</i> . Poesies.....	4'—
40. Alfons Maseras: <i>Contes a l'atzar</i>	4'—
41. Joaquim Riera i Bertran: <i>Faules velles</i>	4'—
42. Captain Morley: <i>La guerra de les nacions</i> . Volum III.	4'—
43. Manuel Marinello: <i>Contes de reis i de prínceps</i>	4'—
44. J. M. López-Picó: <i>Poesies</i> (1915-1919).....	4'—
45. Captain Morley: <i>La guerra de les nacions</i> . Volum IV.	4'—
46. Alfons Maseras: <i>Interpretacions i motius</i>	4'—
47. Pau Grieria i Cruz: <i>Desferres</i> . Novel·les	4'—
48. Francesc Puig i Alfonso: <i>Curiositats barcelonines</i> . Volum I	4'—
49. Francesc Puig i Alfonso: <i>Curiositats barcelonines</i> . Volum II	4'—
50. L. Nicolau d'Ower: <i>Comentaris</i> . (1915-1917).....	4'—
51. Josep Massó Ventós: <i>Totes les cordes</i>	4'—
52. Francesc Puig i Alfonso: <i>Curiositats barcelonines</i> . Volum III	4'—
53. Josep Massó Ventós: <i>Ideari de l'Amic</i> . Volum I...	4'—
54. Alfons Maseras: <i>El Llibre de les hores Cruentes</i>	4'—

Administració: Llibreria Puig i Alfonso. - Plaça Nova
Venda : A totes les Llibreries

res. 168